

2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zależy od tego, czy odmienny stan prawny w jednym kraju związkowym uchyla lub znacznie narusza przydatność obowiązujących w pozostałych krajach związkowych ograniczeń gier losowych do osiągnięcia realizowanych przez te przepisy uzasadnionych celów dobra publicznego?

W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

3) Czy niespójność ta zostanie usunięta przez to, że kraj związkowy z odmienną regulacją przejmie ograniczenia dotyczące gier losowych obowiązujące w pozostałych krajach związkowych, chociaż dotychczasowe, bardziej korzystne uregulowania dotyczące gier losowych w Internecie będą w tym kraju związkowym obowiązywać nadal w wieloletnim okresie przejściowym z uwagi na udzielone tam już koncesje, ponieważ zezwoleń tych nie można cofnąć lub można cofnięte jedynie za zapłatą trudnych do poniesienia przez ten kraj związkowy odszkodowań?

4) Czy odpowiedź na trzecie pytanie zależy od tego, czy w wieloletnim okresie przejściowym ograniczenia dotyczące gier losowych obowiązujące w pozostałych krajach związkowych utracą swoją przydatność lub też ich przydatność zostanie znacznie ograniczona?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Włochy) w dniu 29 marca 2013 r. — Idrodinamica Spurgo Velox i in. przeciwko Acquedotto Pugliese SpA

(Sprawa C-161/13)

(2013/C 189/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idrodinamica Spurgo Velox i in.

Druga strona postępowania: Acquedotto Pugliese SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1, 2a, 2c i 2f dyrektywy 1992/13/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że termin na wniesienie odwołania zmierzającego do ustalenia naruszenia przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych biegnie od dnia, w którym wnoszący odwołanie dowiedział się lub powinien był dowiedzieć się o naruszeniu przy zachowaniu zwykłej staranności?
- 2) Czy art. 1, 2a, 2c i 2f dyrektywy 1992/13/EWG stoją na przeszkodzie krajowym przepisom procesowym lub praktykom interpretacyjnym (...), które pozwalają sądowi na

stwierdzenie niedopuszczalności odwołania zmierzającego do ustalenia naruszenia przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych, jeżeli wnoszący odwołanie dowiedział się o naruszeniu po formalnym zawiadomieniu o treści ostatecznej decyzji o udzieleniu zamówienia z powodu zachowania podmiotu zamawiającego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji; Dz.U. L 76, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank przeciwko L.F. Evans

(Sprawa C-179/13)

(2013/C 189/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Strona pozwana: L.F. Evans

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lub art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba taka jak L.F. Evans, która jest obywatelką państwa członkowskiego, skorzystała z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników, podlega niderlandzkim przepisom w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i następnie podjęła zatrudnienie jako członek personelu konsulatu generalnego Stanów Zjednoczonych Ameryki w Niderlandach, przed rozpoczęciem tej działalności nie jest już objęta podmiotowym zakresem stosowania rzeczzonego rozporządzenia?

W wypadku odpowiedzi przeczącej:

- 2) a) Czy art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 lub art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stosowanie statusu osoby uprzywilejowanej do L.F. Evans, który w niniejszym wypadku polega m.in. na zwolnieniu z obowiązku zabezpieczenia społecznego i zapłaty składek na nie należy uważać za wystarczające uzasadnienie zastosowanego odmiennego traktowania ze względu na przynależność państwową?

b) Jakie znaczenie należy w tym kontekście przypisać okoliczności, że L.F. Evans w grudniu 1999 r. na zapytanie dokonała wyboru utrzymania statusu osoby uprzywilejowanej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Industrial Tribunals (Irlandia Północna) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 kwietnia 2013 r. — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty przeciwko Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Sprawa C-182/13)

(2013/C 189/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Industrial Tribunals

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Strona pozwana: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy Rady 98/59/WE ⁽¹⁾ termin przedsiębiorstwo (zakład) ma to samo znaczenie, co w kontekście art. 1 ust. 1 lit. a) pkt i) tej dyrektywy?
- 2) W przeciwnym wypadku, czy przedsiębiorstwo (zakład) w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) może stanowić jednostka organizacyjna przedsiębiorstwa składająca się lub obejmująca więcej niż jedną lokalną jednostkę zatrudnienia?
- 3) Czy użyte w art. 1 ust. 1 lit. a) pkt ii) dyrektywy wyrażenie „przynajmniej 20” odnosi się do liczby zwolnień we wszystkich przedsiębiorstwach (zakładach) pracodawcy, czy też odnosi się do liczby zwolnień w danym przedsiębiorstwie (zakładzie)? Innymi słowy, czy „20” odnosi się do 20 zwolnień w konkretnym przedsiębiorstwie (zakładzie) czy do 20 zwolnień w ogóle?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Fazenda Pública przeciwko Banco Mais SA

(Sprawa C-183/13)

(2013/C 189/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fazenda Pública.

Strona pozwana: Banco Mais SA.

Pytania prejudycjalne

Czy w umowie leasingu finansowego, w którym klient płaci ratę, która składa się ze spłaty kapitału, odsetek i innych ciężarów, rata ta powinna wchodzić czy też nie w całości do mianownika części pro rata, czy też przeciwnie, w mianowniku należy uwzględnić jedynie odsetki, ponieważ stanowią one wynagrodzenie, zysk, którą przynosi działalność bankowa z tytułu umowy leasingu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Antonio Márquez Samohano przeciwko Universitat Pompeu Fabra

(Sprawa C-190/13)

(2013/C 189/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Márquez Samohano

Strona pozwana: Universitat Pompeu Fabra

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzula 5 porozumienia ramowego załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. w sprawie pracy na czas określony powinna być interpretowana w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu prawnemu, takiemu jak art. 48 i 53 ustawy organicznej 6/2001 o uniwersytetach z dnia 21 grudnia 2001 r., które nie ustanawia ograniczenia czasowego dla kolejnych umów o pracę w sytuacji, gdy w prawie krajowym nie istnieje żaden środek zmierzający do zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony zawieranych z profesorami uniwersyteckimi?